

[Ninn-Hansen.]

sitionen skulle genfremsætte de ændringsforslag, vi stillede til anden behandling af sygeforsikringsloven. Det afgørende i dag er at få at vide, om den højtærede socialminister og det flertal, der har gennemført denne lovgivning, er parat til at drøfte muligheden for en gennemførelse af en ordning, hvorefter fortsættelseskasserne får mulighed for at administrere dagpengeordningen.

Den højtærede minister ved lige så vel som jeg, at dette spørgsmål har haft stor betydning; og jeg håber for flertallet her i tinget, at det har haft en større betydning, end man regnede med, dengang man vedtog loven — at det var til en vis grad uvidenhed om de faktiske virkninger, der bevirkede, at man alligevel vedtog sygeforsikringsloven i den form, den fik; jeg forstår i hvert tilfælde ikke de radikale udtalelser, der blev fremsat på det tidspunkt, hvis man ventede disse konsekvenser af forskelsbehandlingen af sygekasserne og fortsættelseskasserne.

At det faktisk har haft en betydelig virkning, ved vi ikke mindst igennem den indkaldelse, der var til et ekstraordinært repræsentantskabsmøde i sygeforsikringen „Danmark“, hvor man foreslog en opløsning af fortsættelseskassen med den motivering, der er angivet i en skrivelse af 21. januar 1961 til repræsentantskabets medlemmer. Der står heri som begrundelse for forslaget om opløsning — jeg anmoder den højtærede formand om tilladelse til at citere —:

„Under drøftelse af foreningens fremtidige virksomhed er det fra forskellig side fremhævet, at en stor del af foreningens medlemmer af hensyn til de fordele, som den ved lov om den offentlige sygeforsikring gennemførte dagpengeordning til lønarbejdere byder disse, fra 1. april 1961 vil være nødsaget til at søge tilknytning til de statsanerkendte sygekasser i København“.

Når det deri bliver angivet klart og koncist, at de pågældende repræsentantskabsmedlemmer i „Danmark“ ønsker kassen opløst, fordi der er for mange medlemmer, der går ud af „Danmark“ på grund af denne forskelsbehandling — dette at fortsættelseskasserne ikke får adgang til at

administrere dagpengeordningen — er det ganske indiskutabelt, at det betyder noget, at denne mulighed ikke er til stede.

Jeg går ud fra, at det i særlig grad interesserer det ærede medlem hr. Baunsgaard. Det ærede medlem havde jo den særlige stilling ved anden behandling af sygeforsikringslovsforslaget, at han advarede imod at gennemføre sygeforsikringsloven. Ved lovforslagets tredje behandling var det ærede medlem hr. Baunsgaard imidlertid blevet urolig. Det ærede medlem mente på det tidspunkt, at nu var forskellene blevet således ophævet, at fortsættelseskasserne var blevet rigtigt placeret. Da det ærede medlem jo er politisk ordfører for det radikale venstre har det interesse at få at vide, hvordan det ærede medlem nu ser på konsekvenserne af den lovgivning, han var med til at gennemføre; om det ærede medlem virkelig mener, at der var nogen grund for ham til at blive så urolig, at han kunne stemme for loven, således som han gjorde det, eller om det ærede medlem, der som politisk ordfører jo har en stærk stilling — håber jeg da — også i forhold til det andet regeringsparti, nu vil medvirke til, at vi sørger for at få ændret sygeforsikringsloven, som det ærede medlem dengang ikke kunne gennemføre, således at fortsættelseskasserne får adgang til at administrere dagpengeordningen. Det radikale venstre er dog stadig væk medlem af regeringen, og hvis det radikale venstre mente noget med det, man dengang sagde, må det radikale venstre vel kunne sige, at når loven får disse konsekvenser, vil partiet gerne medvirke til at lave den om.

Jeg husker, hvorledes det radikale venstres ordfører, fru Else Zeuthen, udtalte sig — det står i Folketingstidende for 1959-60, sp. 5774:

„Men vi er fra det radikale venstres side fuldt ud gået ind for den idé, at der skal gives de medlemmer af fortsættelseskasserne, som ønsker at forblive i de kasser, som de mener gennem årene har givet dem en god hjælp, mulighed for at fortsætte.“

Denne mulighed har de imidlertid ikke, når nogle få mennesker i repræsentantskabet opløser foreningen uden at spørge medlemmerne.